TIESAS SPRIEDUMS (devītā palāta)

2013. gada 18. jūlijā *

Lauksaimniecība — Importa licenču sistēma — Regula (EK) Nr. 1291/2000 — 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts — Pieteikuma par licenču izsniegšanu laikā pieprasītā drošības nauda — Importa licence — Pierādījumu par to izmantošanu novēlota iesniegšana — Sankcija — Atsavināmās summas aprēķins — Regula (EK) Nr. 958/2003 — Tarifu kvotas

Lieta C-211/12

par lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Corte d'appello di Roma* (Itālija) iesniedza ar lēmumu, kas pieņemts 2012. gada 26. martā un kas Tiesā reģistrēts 2012. gada 3. maijā, tiesvedībā

***Martini SpA***

pret

***Ministero delle Attività produttive .***

TIESA (devītā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētājs J. Malenovskis [*J. Malenovský*], tiesneši U. Lehmuss [*U. Lõhmus*] (referents) un A. Prehala [*A. Prechal*],

ģenerāladvokāts N. Vāls [*N. Wahl*],

sekretāre A. Impellicēri [*A. Impellizzeri*], administratore,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2013. gada 21. marta tiesas sēdi,

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *Martini SpA* vārdā – *F. Capelli* un *M. Valcada*, *avvocati*,

— Itālijas valdības vārdā – *G. Palmieri*, pārstāve, kurai palīdz *F. Varrone*, *avvocato dello Stato*,

— Grieķijas valdības vārdā – *X. A. Basakou*, pārstāve,

— Eiropas Komisijas vārdā – *P. Rossi* un *B.-R. Killmann*, pārstāvji,

ņemot vērā pēc ģenerāladvokāta uzklausīšanas pieņemto lēmumu izskatīt lietu bez ģenerāladvokāta secinājumiem,

* Tiesvedības valoda – itāļu.

pasludina šo spriedumu.

## Spriedums

1 Lūgums sniegt prejudiciālo nolēmumu ir par to, kā interpretēt 35. pantu Komisijas 2000. gada 9. jūnija Regulā (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 152, 1. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2003. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 325/2003 (OV L 47, 21. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1291/2000").

2 Šis lūgums ir iesniegts tiesvedībā starp *Martini SpA* (turpmāk tekstā – "*Martini*") un *Ministero delle Attività produttive* [Ražošanas darbību ministriju] (turpmāk tekstā – "*Ministero*") jautājumā par soda, ko piemēroja par importa licences izmantošanas pierādījuma novēlotu iesniegšanu, apmēru.

### Atbilstošās tiesību normas

*Regula Nr. 1291/2000*

3 Regulu Nr. 1291/2000 atcēla un aizvietoja ar Komisijas 2008. gada 23. aprīļa Regulu (EK) Nr. 376/2008, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem (OV L 114, 3. lpp.). Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktisko apstākļu datumu, uz tiem joprojām attiecas normas, kas bija ietvertas Regulā Nr. 1291/2000, kuras preambulas 10. un 12. apsvērumā ir noteikts:

"(10)
Kopienas regulas, ar kurām ieviesa [importa un eksporta] licences un [iepriekš noteiktas kompensācijas] sertifikātus, paredz, ka tie ir izsniedzami, pieprasot drošības naudu, lai garantētu, ka to derīguma termiņā tiks izpildīta apņemšanās importēt vai eksportēt. Ir jādefinē, kad apņemšanās eksportēt vai importēt ir izpildīta.

[..]

(12) Importa licences dažreiz tiek lietotas, lai pārvaldītu kvantitatīvo importa režīmu. Tas ir iespējams tikai tad, ja ziņas par importu, kas veikts saskaņā ar izsniegtajām licencēm, ir pieejamas pietiekami īsā laikā. Šādos gadījumos prasība sniegt pierādījumus par licenču izmantošanu nav tikai pareizas pārvaldes interesēs, bet kļūst par būtisku šo kvantitatīvā režīma pārvaldes sastāvdaļu. Attiecīgo pierādījumu nodrošina, iesniedzot licences 1. eksemplāru un, ja vajadzīgs, tā izrakstus. Šādu pierādījumu ir iespējams iesniegt pietiekami īsā laikā. Tādēļ būtu jānosaka šāds termiņš gadījumiem, kad Kopienas noteikumos par licencēm, kuras izmanto kvantitatīvā režīma pārvaldei, ir uz to atsauce."

4 Šīs regulas 35. pantā ir ietvertas normas par drošības naudu atbrīvošanu un it īpaši ir noteikti nosacījumi un proporcijas, kādās drošības naudu atsavina. Tā 2. punktā ir paredzēts:

"Saskaņā ar 40., 41. vai 49. pantu, ja nav izpildīts pienākums importēt vai eksportēt, drošības naudu zaudē tādā apjomā, kas ir vienāds ar starpību starp:

a) 95 % no daudzuma, kas norādīts uz licences vai sertifikāta, un

b) faktiski importēto vai eksportēto daudzumu.

Ja licence vai sertifikāts ir izsniegts, pamatojoties uz dzīvnieku skaitu, iepriekš minēto 95 % aprēķina rezultātu, ja vajadzīgs, noapaļo līdz nākamajam mazākajam pilnajam dzīvnieku kopskaitam.

Tomēr, ja importētais vai eksportētais daudzums ir mazāks nekā 5 % no daudzuma, kas norādīts licencē vai sertifikātā, tiek atsavināta visa drošības nauda.

[..]"

5 Šī 35. panta 4. punkts, kurš it īpaši attiecas uz pierādījumu par licences izmantošanu iesniegšanu, tika izteikts šādi:

"4.

a) Pierādījums, kas minēts 33. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktos, ir jāuzrāda divu mēnešu laikā pēc licences vai sertifikāta termiņa beigām, ja vien tas nav neiespējami *force majeure* dēļ,

[..]

b) summu, kura ir zaudējama attiecībā uz daudzumiem, par kuriem a) apakšpunkta pirmajā ievilkumā noteiktajā termiņā nav iesniegts pierādījums attiecībā uz eksporta licenci ar iepriekš noteiktu kompensāciju, samazina [par dažādiem procentiem, atkarībā no pierādījumu iesniegšanas nokavējuma ilguma, ko aprēķina par nākamo mēnesi pēc licences termiņa beigu datuma];

c) gadījumos, kas nav paredzēti b) apakšpunktā, atsavināmā summa attiecībā uz daudzumiem, par kuriem nav iesniegts pierādījums termiņā, kas noteikts a) apakšpunktā, un vēlākais 24. mēnesī pēc licences vai sertifikāta termiņa beigu datuma, ir 15 % no summas, kura būtu atsavināta pilnībā, ja produkti netiktu importēti vai eksportēti; ja attiecībā uz doto produktu ir izsniegtas licences vai sertifikāti ar dažādiem drošības naudas līmeņiem, atsavinātās summas aprēķināšanai izmanto zemāko importam un eksportam piemērojamo likmi.

[..]"

*Regula (EK) Nr. 1162/95*

6 Komisijas 1995. gada 23. maija Regulas (EK) Nr. 1162/95, ar ko paredz īpašus sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot importa un eksporta licenču sistēmu attiecībā uz labību un rīsiem (OV L 117, 2. lpp.), ko groza ar Komisijas 2002. gada 23. decembra Regulu (EK) Nr. 2333/2002 (OV L 349, 24. lpp.; turpmāk tekstā – "Regula Nr. 1162/95"), 10. pantā ir noteikts:

"Drošības naudas summa par licencēm precēm, kas paredzētas [Padomes 1992. gada 30. jūnija] Regulas (EEK) Nr. 1766/92 [par labības tirgus kopēju organizāciju (OV L 181, 21. lpp.)] 1. pantā, ir:

a) EUR 1 par tonnu, ja runa ir par importa licencēm, uz kurām neattiecas Regulas (EEK) Nr. 1766/92 10. panta 4. punkta ceturtais ievilkums [..]."

*Regula (EK) Nr. 958/2003*

7 Komisijas 2003. gada 3. jūnija Regulu (EK) Nr. 958/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus par to, kā piemērot Padomes Lēmumu 2003/286/EK attiecībā uz koncesijām Kopienas tarifa kvotu veidā dažiem labības produktiem, kuru izcelsme ir Bulgārijas Republikā, un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2809/2000 (OV L 136, 3. lpp.), atcēla ar Komisijas 2006. gada 22. decembra Regulu (EK)

Nr. 1996/2006, ar ko pieņem vairākas regulas par labības un rīsu tirgu saistībā ar Bulgārijas un Rumānijas pievienošanos Eiropas Savienībai (OV L 398, 1. lpp.). Tomēr, ņemot vērā pamatlietas faktisko apstākļu rašanās datumu, to regulē Regula Nr. 958/2003.

8 Regulas Nr. 958/2003 preambulas 6. apsvērumā ir noteikts:

"Lai nodrošinātu pārdomātu kvotu vadību, jānosaka samērā augsts ievešanas atļauju [importa licenču] nodrošinājums, atkāpjoties no 10. panta [Regulā Nr. 1162/95]".

9 Šīs regulas 1. panta 2. punktā ir noteikts:

"Kukurūzu [..], kuras izcelsme ir Bulgārijas Republikā un kam atbilstoši tarifa kvotai [..] piemēro ievedmuitas nodokļa nulles likmi, ieved atbilstoši ievešanas atļaujai [importa licencei], ko izdod saskaņā ar šo regulu."

10 Atbilstoši minētās regulas 1.a pantam:

"Uzņēmējs var iesniegt tikai vienu importa licences pieteikumu par konkrēto laika posmu [..]. Ja pieteikuma iesniedzējs iesniedz vairāk nekā vienu pieteikumu, tad neviens no tiem netiek izskatīts, un pieteikuma iesniegšanas laikā iemaksātā drošības nauda paliek attiecīgās dalībvalsts rīcībā."

11 Šīs pašas regulas 8. pantā ir paredzēts, ka "šajā regulā paredzēto ievešanas atļauju [importa licenču] nodrošinājums ir EUR 30 par tonnu".

## Pamatlieta un prejudiciālie jautājumi

12 *Martini* piederēja kompetentās Itālijas iestādes 2003. gada 15. septembrī izsniegtā licence 7 000 tonnu kukurūzas importam no Bulgārijas ar ievedmuitas nodokļa likmi nulle. Šī sabiedrība saskaņā ar Regulas Nr. 958/2003 8. pantu iesniedza drošības naudu par katru tonnu EUR 30 apmērā atbilstoši tās pienākumiem veikt importu.

13 Papildus šiem pienākumiem, kuru izpilde netiek apstrīdēta, *Martini* bija jāiesniedz pierādījums par tās licences izmantošanu vēlākais līdz otrā mēneša beigām pēc tās termiņa beigu datuma, lai atbrīvotu minēto drošības naudu. 2004. gada 17. februārī *Ministero* pieņēma dekrētu, ar ko atzina par atsavinātu summu EUR 31 500 apmērā, kas atbilst 15 % no šīs drošības naudas, tādēļ, ka šī sabiedrība nebija ievērojusi noteikto termiņu.

14 2004. gada 20. februārī *Martini* cēla prasību pret šo dekrētu, apstrīdot to, ka drošības naudas summa, kas šajā lietā faktiski tika iemaksāta saistībā ar importu, tika izmantota par parametru atsavināmās summas aprēķinā. Tā uzskata, ka, piemērojot Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunktu, summa, ko atsavina tādēļ, ka pierādījums par importa licences izmantošanu ir iesniegts ar nokavēšanos, ir jāaprēķina, pamatojoties nevis uz drošības naudas likmi EUR 30 par katru importētās preces tonnu, kas ir samaksāta šajā lietā, bet pamatojoties uz likmi EUR 1 par tonnu, ko parasti piemēro licencēm par trešo valstu izcelsmes kukurūzas importa darījumiem atbilstoši Regulai Nr. 1162/95.

15 *Ministero* šo dekrētu apstiprināja 2004. gada 8. martā. Tomēr pēc *Martini* piedāvājuma tā lūdza Eiropas Komisijas Lauksaimniecības ģenerāldirekcijai sniegt atzinumu par Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta interpretāciju. No Komisijas 2004. gada 20. aprīļa atbildes izriet, ka šīs normas pēdējās daļas piemērošana ir iespējama tikai tad, ja pastāv otrā importa licence ar atšķirīgu drošības naudas likmi, ko izmanto aplūkojamās preces importam tādos pašos apstākļos. Ņemot vērā šo atbildi, *Ministero* apstiprināja sava dekrēta saturu, atzīstot drošības naudu par atsavinātu.

16 Ar 2004. gada 21. maija vēstuli *Martini* paziņoja *Ministero*, ka uz to attiecas Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunktā paredzētās atkāpes piemērošanas nosacījumi, ņemot vērā, ka tai pieder arī cita importa licence, kuru izsniedza par šo pašu periodu un šī paša veida precēm ar izcelsmi trešajās valstīs, kas nav Bulgārija, uz kuru attiecas drošības nauda EUR 1 par tonnu. Tādēļ tā atkārtoja *Ministero* savu lūgumu aprēķināt atsavināmās summas apmēru, balstoties uz šajā tirgū piemērojamo parasto drošības naudas likmi.

17 Tomēr *Ministero* uzskatīja, ka šī cita licence neatbilst atkāpes piemērošanas nosacījumiem, jo tā nebija izsniegta saskaņā ar Regulu Nr. 958/2003 un tā neattiecās uz Bulgārijas izcelsmes Kukurūzas importu. Līdz ar to 2004. gada 22. jūnijā *Ministero* vēl vienu reizi apstiprināja savu dekrētu.

18 Tā kā *Martini* celtā prasība pret šo dekrētu *Tribunale di Roma* [Romas tiesā] ar 2008. gada 14. janvāra spriedumu tika noraidīta, šī sabiedrība iesniedza apelācijas sūdzību par šo spriedumu *Corte d'appello di Roma* [Romas apelācijas tiesā]. Tā uzskatīja, ka aplūkojamās normas var interpretēt vairākos veidos.

19 Šādos apstākļos *Corte d'appello di Roma* nolēma apturēt tiesvedību un uzdot Tiesai šādus prejudiciālus jautājumus:

"1) Vai [Regulas Nr. 1291/2000] 35. pants ir interpretējams tādējādi, ka tajā paredzētā soda – atbilstoši kuram tiek pilnībā atsavināta Kopienu saimnieciskās darbības subjektiem, kuri ir saņēmuši importa/eksporta licenci attiecībā uz kādu no precēm, uz kurām ir attiecināma graudaugu tirgu kopējā organizācija, piemērotā drošības nauda, – pamatmērķis ir atturēt iepriekš minētos saimnieciskās darbības subjektus no tā pamatpienākuma (kā, piemēram, faktiski veiktais attiecīgajā licencē norādīto graudaugu imports vai eksports) neizpildes, kas tiem pastāv, veicot darbību, attiecībā uz kuru tie ir saņēmuši licenci un iemaksājuši attiecīgo drošības naudu?

2) Vai [Regulas Nr. 1291/2000] 35. panta 4. punkta noteikumi, ciktāl tajos ir reglamentēti termiņi un kārtība, kādā var tikt atbrīvota saistībā ar importa licences izsniegšanu iemaksātā drošības nauda, ir interpretējami tādējādi, ka sekundārā pienākuma neizpildes gadījumā, kas it īpaši izpaužas kā pierādījumu par pareizi veiktu importu novēlota iesniegšana (un līdz ar to arī kā attiecīgā lūguma par iemaksātās drošības naudas atbrīvošanu novēlota iesniegšana), piemērojamā soda apmērs ir nosakāms neatkarīgi no konkrētās drošības naudas apmēra, kuras pilnīga atsavināšana ir paredzēta ar šo pašu importēšanas darbību saistītā pamatpienākuma neizpildes gadījumā, un vai tas it īpaši ir nosakāms, ņemot vērā parasto tās drošības naudas apmēru, kas parasti ir piemērojama attiecīgā veida produktu importam, kurš ir veikts atsauces periodā?

3) Vai [Regulas Nr. 1291/2000] 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts, ciktāl tajā ir paredzēts, ka, "ja attiecībā uz doto produktu ir izsniegtas licences vai sertifikāti ar dažādiem drošības naudas līmeņiem, atsavinātās summas aprēķināšanai izmanto viszemāko importam vai eksportam piemērojamo likmi", ir interpretējams tādējādi, ka, ja Kopienu saimnieciskās darbības subjekts ir pareizi veicis graudaugu importu, tad pierādījumu par Eiropas Kopienā veikto importu iesniegšanai paredzētā termiņa neievērošanas gadījumā ir piemērojams tāds sods, kura apmērs ir nosakāms, ņemot vērā saistībā ar importu iemaksāto drošības naudu ar mazāko apmēru, kas bija spēkā attiecīgajā laikā, kurā tika veikts attiecīgā produkta imports, neatkarīgi no īpašajiem nodokļa nosacījumiem (kā apgalvo [..] *Martini*), vai tikai ņemot vērā šos īpašos nodokļa nosacījumus (kā apgalvo Itālijas valsts)?"

## Par prejudiciālajiem jautājumiem

*Par pirmo jautājumu*

20 Ar savu pirmo jautājumu iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1291/2000 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētās drošības naudas mērķis ir nodrošināt importa pienākumu.

21 Šajā ziņā jāatgādina, ka atbilstoši Regulas Nr. 1291/2000 preambulas 10. apsvērumam viens no šādas drošības naudas mērķiem ir garantēt, ka to derīguma termiņā tiks izpildīta apņemšanās importēt attiecīgās preces.

22 Tomēr, kā izriet no šīs minētās regulas 35. panta 4. punkta teksta, šī drošības nauda arī ir paredzēta, lai nodrošinātu, ka pierādījums par licences izmantošanu tiek iesniegts konkrētā termiņā. Kā tas ir apstiprināts arī šīs pašas regulas preambulas 12. apsvērumā, importa licences dažreiz tiek izmantotas, lai pārvaldītu kvantitatīvo importa režīmu, kam ir vajadzīgas zināšanas par importu, ko veic saskaņā ar relatīvi īsā termiņā izsniegtām licencēm. Šī iemesla dēļ Regulas Nr. 1291/2000 35. pantā minētā licence ir arī mērķa pārvaldīt kvantitatīvo importa režīmu sasniegšanai.

23 Līdz ar to uz pirmo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1291/2000 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētās drošības naudas mērķis ir ne tikai garantēt, ka tiek izpildīts importēšanas pienākums, bet arī garantēt, ka pierādījums par licences izmantošanu tiek iesniegts konkrētā termiņā.

*Par otro un trešo jautājumu*

24 Ar savu otro un trešo jautājumu, kurus jāaplūko kopā, iesniedzējtiesa būtībā jautā, vai Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pierādījums par pareizu importa izpildi tiek iesniegts ar nokavēšanos, atsavināmā summa atbilstoši tam apmēram, par kuru nav sniegts pierādījums šī paša punkta a) apakšpunktā noteiktajā termiņā, ir jāaprēķina, pamatojoties uz to drošības naudas likmi, kura faktiski tika piemērota pieteikuma izsniegt licenci vai licences saistībā ar šo importu iesniegšanas laikā. Šīs interpretācijas nolūkā iesniedzējtiesa jautā par iespējamo ietekmi, kāda varētu būt apstāklim, ka drošības nauda tika samaksāta saskaņā ar augstāku likmi, salīdzinājumā ar to, ko piemēro tāda paša veida preču, kādas ir importētās preces, citam importam, ņemot vērā, ka šie pēdējie darījumi tika atbrīvoti no ievedmuitas nodokļa samaksas.

25 Vispirms jāuzsver, ka Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunktā ir skaidri norādīts, ka sods – atsavināmā summa attiecībā uz importu, par kura veikšanu pierādījums nav iesniegts termiņā, – principā ir 15 % no summas, kura būtu atsavināta pilnībā, ja produkti netiktu importēti. No tā izriet, ka principā šis sods jābalsta uz pieteikuma par tās importa licences piešķiršanu iesniegšanas laikā faktiski piemērojamo drošības naudas likmi, kura attiecas uz importu, par kura izpildi pierādījumi netika iesniegti noteiktajā termiņā.

26 Tomēr jāatgādina, ka Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta pēdējā daļā ir paredzēts arī tas, ka gadījumā, ja attiecībā uz doto produktu ir izsniegtas licences ar dažādiem drošības naudas līmeņiem, atsavinātās summas aprēķināšanai izmanto zemāko importam piemērojamo likmi.

27 Ir svarīgi, lai šīs licences būtu vienlaicīgi piemērojamas vienam un tam pašam importējamo preču apjomam. Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta pēdējās daļas tekstā, it īpaši izteicienā "zemākā importam piemērojamā likme", tiek izslēgts, ka, aprēķinot šajā normā paredzēto sodu, varētu ņemt vērā drošības naudas likmi, kas nebija konkrēti piemērojama šim preču importam (proti, kas tika izmantota tās licences, kura faktiski attiecas uz importēto apjomu, iegūšanas nolūkā), un tas nav atkarīgs no apstākļa, ka šādu drošības naudas likmi varētu uzskatīt par "parasto likmi" attiecīgajam šīs preces veidam.

28 Turklāt šādu interpretāciju atbalsta apstāklis, kā norādīja Komisija, ka Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunktā norādītā īpašā norma ir izskaidrojama ar to, ka importētais apjoms savstarpēji ir aizvietojams un ka pastāv grūtības sasaistīt vienu konkrētu licenci ar vienu, nevis citu apjomu. Tomēr pastāv risks, ka bez šādas speciālās normas kompetentā iestāde uzliktu sodu ar nokavēšanos, piemērojot augstāko likmi, nevis zemāko likmi, attiecībā uz tiem apjomiem, kuru licencēs bija paredzēts piemērot dažādas drošības naudas likmes.

29 Līdz ar to minētā speciālā norma ir piemērojama tikai tad, ja importētājs kompetentajā iestādē vienlaicīgi atsaucas uz vairākām licencēm, kurās ir paredzētas dažādas drošības naudas likmes visam tam darījumam kopumā, kas attiecas uz to pašu vienas izcelsmes preci.

30 Šādos apstākļos jāuzskata, ka vairākas licences, kurās paredzētas dažādas drošības naudas likmes, ir piemērojamas konkrētas preces – Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta izpratnē – importam, ja importētājs kompetentajā iestādē atsaucas vienlaikus uz vairākām licencēm, kurās ir paredzētas dažādas drošības naudas likmes visam tam darījumam kopumā, kas attiecas uz vienu un to pašu vienas izcelsmes preci, un ka kompetentā iestāde var faktiski piemērot šīs dažādās likmes importētajam apjomam.

31 Kas attiecas uz pamatlietu, jānorāda, ka no Tiesai iesniegtajiem dokumentiem neizriet, ka *Martini* būtu iesniegusi vairākas licences, kurās paredzētas atšķirīgas drošības naudas likmes Bulgārijas izcelsmes kukurūzas importam, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai. Ja tas izrādās esam šis gadījums, tad Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta pēdējā daļā paredzētā īpašā norma nav piemērojama pamatlietas apstākļiem.

32 Savukārt pat pieņemot, ka šī speciālā norma ir piemērojama pamatlietas apstākļos, ja iesniedzējtiesa konstatē, ka *Martini* faktiski ir iesniegusi licences, kurās ir paredzētas dažādas drošības naudas likmes pamatlietā aplūkojamās kukurūzas importam, jānorāda, ka jēdziens "zemākā importam piemērojamā likme" Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta pēdējās daļas izpratnē, ņemot vērā vispārīgo šī jēdziena raksturu, attiecas arī uz situāciju, kurā licences, kam piemēro pilnu nodokļa likmi, izsniegšanas laikā piemērojamā drošības naudas likme ir zemāka par to, ko piemēro, izsniedzot no nodokļa atbrīvotu licenci atbilstoši ar Regulu Nr. 958/2003 izveidotajam preferenciālajam režīmam.

33 Ņemot vērā iepriekš minēto, uz otro un trešo jautājumu ir jāatbild, ka Regulas Nr. 1291/2000 35. panta 4. punkta c) apakšpunkta pēdējā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pierādījums par pareizu importa izpildi tiek iesniegts ar nokavēšanos, atsavināmā summa atbilstoši tam apmēram, par kuru nav iesniegts pierādījums šīs regulas 35. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteiktajā termiņā, ir jāaprēķina, pamatojoties uz to drošības naudas likmi, kura faktiski tika piemērota pieteikuma izsniegt licenci vai licences saistībā ar šo importu iesniegšanas laikā. Šādas interpretācijas nolūkā nav nozīmes tam, ka tika pieprasīta drošības nauda ar augstāku likmi salīdzinājumā ar to, ko piemēro tāda paša veida preču, kādas ir importētās preces, citam importam, ņemot vērā, ka šie pēdējie darījumi tika atbrīvoti no ievedmuitas nodokļa samaksas.

## Par tiesāšanās izdevumiem

34 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēto lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (devītā palāta) nospriež:

**1) Komisijas 2000. gada 9. jūnija regulas (EK) Nr. 1291/2000, ar ko nosaka sīki izstrādātus kopējus noteikumus, kas jāievēro, piemērojot importa un eksporta licenču un iepriekš noteiktas kompensācijas sertifikātu sistēmu lauksaimniecības produktiem, kas grozīta ar**

**Komisijas 2003. gada 20. februāra Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā normā minētās drošības naudas mērķis ir ne tikai garantēt, ka tiek izpildīts importēšanas pienākums, bet arī garantēt, ka pierādījums par licences izmantošanu tiek iesniegts konkrētā termiņā;**

2) **Regulas Nr. 1291/2000, kas grozīta ar Regulu (EK) Nr. 325/2003, 35. panta 4. punkta c) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja pierādījums par pareizu importa izpildi tiek iesniegts ar nokavēšanos, atsavināmā summa atbilstoši tam apmēram, par kuru nav iesniegts pierādījums šīs regulas 35. panta 4. punkta a) apakšpunktā noteiktajā termiņā, ir jāaprēķina, pamatojoties uz to drošības naudas likmi, kura faktiski tika piemērota pieteikuma izsniegt licenci vai licences saistībā ar šo importu iesniegšanas laikā. Šādas interpretācijas nolūkā nav nozīmes tam, ka tika pieprasīta drošības nauda ar augstāku likmi salīdzinājumā ar to, ko piemēro tāda paša veida preču, kādas ir importētās preces, citam importam, ņemot vērā, ka šie pēdējie darījumi tika atbrīvoti no ievedmuitas nodokļa samaksas.**

[Paraksti]